

Hazan Mevsiminden

– Atiye DANIŞ · 18 Kasım 2009

Hep derdin sevgili ayrılık zaman kolluyor derdin inanmazdım
En güzel an şimdi yaşadığımızdır sınıksız sarıl bana benimde sen
Sabaha kim bilir ya var ya yok/uz o halde dokun bana canımda sen
Gözlerimin baktığı her yerdesin ne olur yanımda kal bedenimde sen

Ama biliyorum ki bir gün buralardan gidecek ve beni unutacaksın
Belki de mutluluğu mülteci olduğun o uzak yüreklerde bulacaksın
O halde git yarından önce git. Bu günden sonra git / me..
Sevgili sen gibi ağır bir mihman bekliyor denizler sen gibi mülteci

Git biricik aşkı dönüp bakma ardına ben sen/sizliğime de alışırım
Yaralarımı çabuk saramasam da kanaya, kanaya uyuturum Git / me..
Seni her aradığında gönlümü yalancı şarkılarla, şiirlerle avuturum
Yüreğime maziden kalan zamanları anlatır onu bir müddet oyalayım

Bilirim mülteciler konakladıkları her bedene nar-ı üryan giderler
Güvercin kanatlarında ürkek uçuşlarla sessiz ve zararsız göç ederler
Tek sevgidir alacakları hancıdan başka da bir şey istemezler
Hayatın kendilerine adil olmadığını bilirler buna rağmen sus/ar/lar...

İş ki verebilmek o sevgiyi

Saate her baktığımda aklını bana kurduğunu görmek çok zor olsa da tek tesellim bu
-Varsın kalsın aklın ben de emin ellerdesin sevgili. Kalsın aklın/Tanrıça Fides'te...
-En rem uykularda olsam da saatler hep 03.58'de.Bu demektir ki aklın yine uçuk bende.
..... Sen yine firarımda gezginsin yar / ya benim aklım ?